

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně **Ing. L. C.**, zastoupené JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem se sídlem Karlovo náměstí 28, Praha 2, proti žalované **Státní energetické inspekci**, se sídlem Gorazdova 24, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2013, čj. 042104612/471/13/90.220/Kr, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2013, čj. 8 A 115/2013 – 38,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2013, čj. 8 A 115/2013 – 38 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobou podanou dne 4. 6. 2013 U Krajského soudu v Ústí nad Labem, postoupenou místně příslušnému Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2013, čj. 042104612/471/13/90.220/Kr.

[2] Spolu s podanou žalobou žalobkyně neuhradila soudní poplatek. Proto ji soud vyzval k úhradě soudního poplatku a stanovil jí ke splnění této povinnosti lhůtu 10ti dnů od doručení výzvy. Současně ji poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Rovněž ji poučil, že jí může být přiznáno osvobození od soudních poplatků, pokud prokáže, že nemá dostatečné finanční prostředky.

[3] Usnesením ze dne ze dne 12. 8. 2013, čj. 8 A 115/2013 – 38, městský soud řízení zastavil a rozhodl o nákladech soudního řízení. Zdůraznil, že žalobkyně na výzvu k úhradě soudního poplatku nereagovala a soudní poplatek neuhradila ani v soudem stanovené lhůtě.

II.

[4] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) včasnou kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; v ní namítala, že ještě před vydáním usnesení o zastavení řízení požádala soud o osvobození od soudních poplatků. Uvedla, že byla stížena povodněmi, v důsledku čehož nemá finanční prostředky na úhradu soudních poplatků. Je přesvědčena, že soud měl nejprve posoudit její žádost o osvobození od úhrady soudních poplatků a rozhodnout o ní. Postup městského soudu, který zastavil řízení je dle jejího názoru nezákonný.

III.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud ověřil ze soudního spisu, že městský soud doručil zástupci navrhovatelky výzvu k úhradě soudního poplatku dne 22. 7. 2013. Dne 12. 8. 2013 vydal městský soud usnesení, kterým řízení o žalobě navrhovatelky proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2013, čj. 042104612/471/13/90.220/Kr zastavil; toto usnesení doručil zástupci navrhovatelky dne 14. 8. 2013. Soudní spis dále obsahuje žádost navrhovatelky o osvobození od soudních poplatků, kterou navrhovatelka podala k poštovní přepravě dne 9. 8. 2013 a městskému soudu byla doručena dne 12. 8. 2013, tedy téhož dne, v němž městský soud usnesením zastavil řízení o žalobě.

[9] Z ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že právo požádat o osvobození od soudních poplatků není spojeno se lhůtou, kterou soud stanoví k úhradě dosud nezaplaceného soudního poplatku. Byť tedy stěžovatelka podala žádost po lhůtě, kterou jí soud stanovil pro úhradu poplatku, nelze bez dalšího nahlížet na takovou žádost jako na opožděnou. Podstatné je, že stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a tato její žádost se do sféry městského soudu dostala ještě téhož dne, kdy soud řízení o žalobě zastavil. Není sporu, že městský soud o

pokračování

žádosti samostatně nerozhodoval, neboť zřejmě v den rozhodování neměl informaci o tom, že žádost byla podána. Za takové situace, kdy soudu již byla podána žádost o osvobození od soudních poplatků, soud nemohl dospět k závěru, že byly splněny podmínky pro zastavení řízení v důsledku nezaplacení soudního poplatku; není rozhodné, že se interním postupem žádost navrhovatelky nedostala do sféry rozhodujícího senátu. Za takové situace nemůže usnesení o zastavení řízení obstát. Ostatně shodnou situaci již Nejvyšší správní soud posuzoval např. v rozsudku ze dne 30. 9. 2011, čj. 8 As 77/2011 - 52 a dospěl ke stejnému závěru, od něž nemá důvod se odchýlit.

[10] Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou, proto usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[11] V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu